

คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์

ที่ ๗๙๕/๒๕๖๑

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๕ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

คดีของศาลแพ่งกรุงเทพใต้

หมายเลขดำที่ ผบ.๗๔๓/๒๕๖๑

ระหว่าง { นางเนาวรัตน์ วสุศรี โจทก์
นางสาวพรรณวดี ตรงมณีธรรม ที่ ๑ กับพวกรวม ๔ คน จำเลย

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นผู้รับมอบอำนาจจากนางสาวธัญญา วสุศรี ให้ดำเนินการเกี่ยวกับอาคารเลขที่ ๒๗๘/๑๔ ถนนเจริญเวียง แขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร รวมทั้งให้ประกอบการค้าและให้เช่า จำเลยที่ ๑ เป็นตัวแทนเชิดของจำเลยที่ ๒ ทำสัญญาเช่าอาคารดังกล่าวเพื่ออยู่อาศัย แต่ภายหลังกลับให้จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ เข้าปรับปรุงอาคารเป็นโครงการ "Staylist Bangkok ถนนเจริญกรุง" เพื่อประกอบธุรกิจให้เช่าห้องพักรายวัน และนำออกให้บุคคลอื่นเช่าอันเป็นการขัดต่อกฎหมาย ทำให้โจทก์เสียหาย ขอให้ศาลพิพากษาว่า สัญญาเช่าอาคารเป็นโมฆะ ให้จำเลยทั้งสี่ขนย้ายทรัพย์สินและบริวารออกไป กับให้ชำระค่าเสียหายแก่โจทก์

จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้การว่า จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร่วมกันดำเนินธุรกิจด้านอสังหาริมทรัพย์ ให้เช่าทรัพย์สิน และให้การต่อสู้คดีอีกหลายประการ ขอให้ยกฟ้อง

จำเลยที่ ๓ ยื่นคำร้องขอให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าเป็นคดีผู้บริโภคหรือไม่

พิเคราะห์แล้ว ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ คดีผู้บริโภคหมายความว่า (๑) คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภค

ตามมาตรา ๑๙ หรือตามกฎหมายอื่น กับผู้ประกอบธุรกิจซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ ได้ความตามคำฟ้องและคำให้การว่า โจทก์ให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เช่าอาคารโดยเรียกค่าเช่าเป็นค่าตอบแทน ซึ่งตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓ การซื้อและขาย หมายความว่ารวมถึงการเช่าและให้เช่าด้วย โจทก์ซึ่งเป็นผู้ให้เช่า จึงอยู่ในฐานะผู้ขาย ส่วนจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้เช่าและอยู่ในฐานะผู้ซื้อนั้น ได้ความว่าเช่าอาคารจากโจทก์เพื่อปรับปรุงและนำออกให้บุคคลอื่นเช่าอันเป็นการแสวงประโยชน์โดยตรงทางธุรกิจจากทรัพย์สินที่เช่า จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ จึงมิใช่ผู้บริโภคแต่อยู่ในฐานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจ ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ส่วนจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ไม่มีนิติสัมพันธ์กับโจทก์ ดังนั้น แม้ฟังได้ว่าโจทก์ให้เช่าอาคารพาณิชย์โดยเรียกค่าเช่าเป็นค่าตอบแทนตามทางการค้าปกติของตน คดีนี้ก็มีใช้คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคกับผู้ประกอบธุรกิจซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ (๑) ทั้งไม่เข้าเกณฑ์เป็นคดีผู้บริโภคตามมาตรา ๓ (๒) ถึง ๓ (๔)

วินิจฉัยว่าไม่เป็นคดีผู้บริโภค

(นางอภิลักษณ์ เลย์วิภากัย)
รองประธานศาลฎีกา ผู้ช่วยงานชั่วคราวในตำแหน่ง
ประธานศาลอุทธรณ์